

Goigs a llaor de Sant Felip Neri

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Capella de Sant Felip Neri a Les Farreres
Alçada: 326

Coordenades:

Latitud: 41.64122
Longitud: 1.91096
UTM Est (X): 409303
UTM Nord (Y): 4610515

Classificació

Número de fitxa 08179 - 47
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular Contemporani
Segle XX
Any 1937
Autoria de l'element: Jaume Garcia i Lluís Millet
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 09/03/2019 - 01:00

Descripció

Goigs musicats a llaor de Sant Felip Neri fundador de la congregació de l'oratori. La festa del qual s'escau el 26 de maig, que diuen així:

Puix del món en el temperi / fóreu far de santedat: / Gloriós Sant Felip Neri, / deu-nos vostra caritat /
Una llar honrada i pia / - do del Cel és vostre niu; / la ciutat que el nom prenia / de les flors és on floriu; /
més que Dant Alighieri / Vos renom li heu donat /
Nin encar, tothom ja us deia, / cor-robot, «el bon minyó»: / de virtuts hom entreveia / la futura resplendor. /
Éreu un nin, mes d'un criteri / que ultrapassa vostra edat. /
Comiat deu a Florència / i feu cap a Sant German; / si un promet hom una herència, / la voldríeu molt més gran: /
un instint ple de misteri / fins a Roma us ha menat. /
Per mols Roma l'eterna / és fitó d'innoble anhel, / mes a Vós no us enlluerna / cap més glòria que el Cel: /
res al món no tot haver-hi / que us allunyi de l'amat. /
De la Roma soterrada / heu sentit l'atracció: / cada nit hi feu estada / en sublim oració. / Catacumbes,
asceteri / on us heu tan encelat! /
El Diví Esperit se us lliura / en un nou Pentecostes; / gairebé us fugia el viure / amb el foc que us ha tramès.
/ El cor troba refrigeri / en sentir-se dilatat. /
Quan eixiu d'aqueix Cenacle, / vostre zel, qui el frenarà? / Deu a Roma l'espectacle / d'un apòstol jovença: /
ample camp de ministeri / us ofrena la Ciutat. /
Resseguíu carrer i places / escampant mots divinals / i coneixen vostres passes / les presons i els hospitals; /
troba en Vós un sant cauteri / la dolença i el pecat. /
Déu us crida a ser prevere / per poder servir-lo més; / si l'honor massa us esvera, / obeir cal el confés. / Serà
el vostre ministeri un fecund apostolat. /
Quan refeu el Sacrifici / de la Creu, com sou commòs ! / Emmenat per un sant desfici, / fins s'encela el
vostre cos: / és tot llum el presbiteri / on resteu extasiat. /
Sempre en Déu la vostra pensa, / com ameu l'oració! / Vostre cor, foguera immensa, / s'hi rabeja amb
passió. / Ella us torna el captiveri / Paradís anticipat. /
Del Sant Crist la imatge augusta / us arrenca abundós plor: / «Vós clavat en dura fusta, / i em podria plànyer
jo?» / L'amor sent gran refrigeri / de sofrir per l'Estimat. /
Xavier apar que us crida / amb ses lletres d'Orient; / per Jesús donar la vida / és el vostre anhel fervent. 7 /
Déu, per Índies, l'imperi / de tot Roma us ha llegat. /
De Jesús l'ardent paraula / fa reviure vostra veu; / és de nou el temple l'aula / on s'ensenya a amar la Creu; /
heu, amb vostre magisteri, / l'Evangeli revifat. /
Vostre confessionari / dels fidels és fort imant; / pecador que sap trucar-hi / prou s'irà santificant. / Quants i
quants el captiveri / per Vós rompen del pecat! /
Ja no va a l'Eucaristia, / com abans, el cristià, / l'esperit sense aqueix Pa: / emmenant-lo al dolç Misteri / ben
sovint, l'heu retornat. /
Déu no vol que amb Vós es mori / l'obra gran del vostre zel, / i uns inspira l'Oratori, / que en Maria té
l'arrel: / Ella fa el vostre asceteri / bell planter de santedat. /
Es l'engany el patrimoni / de Luter i els seus iguals, / mes Vós feu que el gran Baroni / Contra tots dicti els
«Annals», / i pel seu alt magisteri / triomfà la veritat. /
Si la música divina / enllorada al temple es veu, / per salvar-la, Palestina, / el seu Príncep, li doneu. /
Serafins, vostre psalteri, / és que al món l'haveu baixat? /
Cor d'infant, sou l'alegria / del jovent i dels infants: / amb l'amor tendre a Maria / cada dia els feu més sants;
/ si els cerqueu honest platxeri, / quants perills els heu llevat !/[continua a observacions]

Observacions:

[continuació de descripció]

Sou d'amor flama que vola, / anhelant, fins a l'Empir; / sou humil com la viola, / de puresa sou un llir:
/ sant perfum, que el deleteri / baf del món ha dissipat. /

Al cor vostre feia pena / la sofrença dels germans, / i miracles a balquena / remintolen vostres mans: /

tot el vostre ministeri / és sadoll de pietat. /

Contra Vós l'Infern esbrava / el seu odi furient: / la calúmnia es llançava / damunt l'obra que aneu fent.

/ Oh, que dolç és l'improperi, / si per Crist és suportat! /

Si, cruel, la malaltia / en un llit us té retut, / - oh finesa de Maria !- / Ella us torna la salut: / No tindríeu refrigeri / sens Jesús Sagramentat. /

Sou n Sant als ulls del poble, / de tendreses paternals; / conseller sou de gent noble, / Papes, Bisbes, Cardenals; / bandejant l'humà criteri, / dignitats heu refusat. /

Vuitanta anys! La vostra vida / és reblerta de virtut, / i el Bon Déu a rebre us crida / el guardó ben merescut. / Vuitanta anys de captiveri, / de triomf l'eternitat. /

Celebreu la Missa santa / quan s'atansa el darrer instant, / i de joia en sentiu tanta, / que esclateu en cèlic cant; / vostre cos apar aeri, / de la terra deslligat. /

Us vetllaven l'agonia / els fills vostres afligits; / si la pena els atuia, / vostra mà els ha beneïts. / Jorn del Corpus, gran Misteri, / cap al Cel haveu volat. /

Si sentint-se en orfenesa, / Roma plora de tristor, / la consola la certesa / que té al Cel un gran Patró. / Com celeste filacteri / ella us serva el Cos sagrat. /

L'arbre sant de l'Oratori / prompte arreu estén l'arrel, / i és pertot bon adjutori / per fer via cap al Cel. / sigui fèrvid asceteri / el que té nostra ciutat. /

Puix dels Sants a l'hemisferi / resplendiu amb tant d'esclat: / Gloriós Sant Felip Neri, / deu-nos vostra caritat. /

V. Ora pro nobis, beáte Philippe. / R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

OREMUS. Deus, qui béaum Philippum Confessórem iumm Sanctórum tuórum glória sublimásti: / concéde propítius; ut, cuius commemoratióne laetámur, eius virtútum proficiámus exémplo. / Per Christum Dóminum nostrum. / R. Amen.

Al revers del goig s'escriu: "En plena persecució religiosa (agost del 1937), fou composta la lletra d'aquests Goigs, a Barcelona, pel P. Jaume Garcia, de la Congregació de l'Oratori, i la música, al Masnou, pel Mestre Lluís Millet. L'Excm. I Rdm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir als seus diocesans cent dies d'indulgència, en la forma de costum, per cada vegada que devotament recitaran o cantaran aquests Goigs. Barcelona, febrer del 1946".

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

GOIGS A L'ÀOR D SANT FELIP NERI

FUNDADOR DE LA CONGREGACIÓ DE L'ORATORI

LA FESTA DEL QVAL

S'ESCAV EL 26 DE MAIG

Puix del món en el sempre
fóra far de santedat:
*Gloria: Sant Felip Neri,
donet nostra caritat.*

Una llei bonrada i pia
— de del Cel — és vostre llei;
la ciutat que el nom prenia
de les flors és on floríu;
més que Dant Alighieri
Vós renom li heu donat.

Nin encat, tothom ja us deia,
cor-robat, «el bon minyó»;
de virtuts hom entreveia
la futura resplendor.
Ereu nin, mes d'un criteri
que ultrapassava vostra ciutat.

Comiat deu a Florència
i feu cap a Sant German;
si un promet hom una herència,
la voldríeu molt més gran:
un instant ple de misteri
fins a Roma us ha menat.

Per a molts Roma l'eterna
és fins d'imoble anhel,
mes a Vós no us enlluerna
cap més glòria que el Cel:
res al món no pot haver-hi
que us allunyi de l'Àmat.

De la Roma soterrada
heu sentit l'atracció:
cada nit hi feu estada
en sublim oració.
Catacumbes, asceteri
on us heu tan enclauat!

El Diví Esperit se us lliura
en un nou Pentecostès;
gairebé us fugia el viure
amb el foc que us ha transès.
El cor troba refrigeri
en sentir-se dilatat.

Quan eixiu d'aquella Cenacle,
vostre cel, qui el frenarà?
Deu a Roma l'espectacle
d'un apòstol joveçà:
ample camp de ministeri
us ofrena la Ciutat.

Resseguiu carrers i places
escampant mots divinals
i coneixen vostres passes
les presons i els hospitals;
trobu en Vós un sant cauteri
la dolença i el pecat.

Déu us crida a ser prevere
per poder servir-lo més;
si l'honor massa us esvera,
obeir cal el confés.
Serà el vostre ministeri
un fecund apostolat.

Quan refeu el Sacrifici
de la Creu, com sou comòd!
Emmenat per sant desfici,
fins s'encela el vostre cos:
és tot llum el presbiteri
on resteu extasiat.

Sempre en Déu la vostra pensa,
com ameu l'oració!
Vostre cor, foguera immensa,

s'hi robeja amb passió,
Ella us torna el capiveri
Paradis anticipat.

Del Sant Crist la imatge augusta
us arreca abundos plor:
«Vós clavat en dues fusta,
i em podria plànyer jo?»
L'amor sent gran refrigeri
de sofrir per l'Estimat.

Xavier apar que us crida
amb ses lletres d'Orient;
per Jesús donar la vida
és el vostre anhel fervent.
Déu, per Índies, l'imperi
de tot Roma us ha llegat.

De Jesús l'ardent paraula
fa reviuir vostra veu;
és de nou el temple l'aula
on s'ensenya a amar la Creu;
heu, amb vostre magisteri,
l'Evangeli revifat.

Vostre confessorari
dels fidels és fort imant;
pecador que sap trocar-hi
prou s'irà santificant.
Quants i quants el capiveri
per Vós rompen del pecat!

Ja no va a l'Escaristia,
com abans, el cristià,
i trist veïeu com llanguia
l'esperit sense aques Pa:
emmenant-lo al dolç Misteri
ben sovint, l'heu reconat.

[illegible]

